

University of Groningen

When the weak hit back

Kamans, Eleanor

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2010

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Kamans, E. (2010). *When the weak hit back: studies on the role of power in intergroup conflict*. [Thesis fully internal (DIV), Rijksuniversiteit Groningen]. s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Acknowledgements

Acknowledgements

Hier was ik dus al aan het begin van mijn promotietraject bang voor. Hoe begin je een dankwoord zonder in clichés te vervallen? Een moeilijke opdracht en een studie op zich. De laatste vier jaar heb ik me op andere studies gericht. Dus, tja, ook dit dankwoord zal lekker clichématig zijn. Maar ach, wat maakt het ook uit. Ik wil gewoon een paar mensen bedanken.

Allereerst mijn twee oma's. Allebei krachtige en geëmancipeerde vrouwen. Vrouwen die weten wat ze willen en vrouwen die het belangrijk vinden dat meisjes wat bereiken in het leven. Jullie zijn twee mooie voorbeelden voor mij en daar ben ik jullie dankbaar voor.

Natuurlijk zijn er de mensen van het werk, die ongelofelijk belangrijk zijn geweest de afgelopen vier jaar. De eersten die ik wil bedanken zijn “de dames”, ofwel, Sabine en Ernestine. Bedankt voor jullie ontzettend fijne begeleiding, zowel op persoonlijk als inhoudelijk vlak. Jullie verschillende persoonlijkheden maken jullie tot een mooi en compleet duo, waar ik veel van heb geleerd. Daarnaast natuurlijk Russell. Bedankt dat ik twee maanden op bezoek mocht komen om met je samen te werken. Bedankt voor je enthousiasme en vertrouwen op een moment waarop ik dat nodig had.

Margriet, roomie. Jij hebt alles van dichtbij meegemaakt de afgelopen vier jaar. De hoogtepunten en de dieptepunten, of het nou ging om nieuwe liefdes of nieuwe studies, bij jou kon ik met alles terecht. Elze, eigenlijk meer vriend dan collega. We hebben samen veel meegemaakt. Bedankt voor onze vriendschap. Ik ben blij dat jullie mijn paranimfen zijn en zo de dag van mijn verdediging van dichtbij mee maken.

Er waren natuurlijk meer collega's, die zowel op inhoudelijk als persoonlijk vlak belangrijk zijn geweest. De labmeeting in al zijn vormen en samenstellingen. Iedereen die daar ooit in zat bedankt! Carla en Suzanne, de buufjes. Altijd in voor een praatje en altijd even hulpvaardig om wat voor interacties het ook ging. Ruth en Lise, de “nieuwe aio's”. Bedankt voor de leuke laatste twee jaar!

Een goede sfeer op het werk is belangrijk. Diederik, jij zorgde ervoor dat er een enthousiaste alles-is-mogelijk-sfeer hing. Tom, jij nam het stokje later over en verzamelde een fantastische groep mensen om je heen. Tom en Diederik, ik ben blij dat ik in jullie groepen heb mogen werken. Bedankt.

Werk is natuurlijk niet het enige en uiteindelijke werk ik toch om te leven. Tijdens een promotieonderzoek ligt echter altijd het gevaar op de loer dat dit gezegde wordt omgedraaid. Gelukkig heb ik een aantal mensen om me heen, die ieder op een eigen manier weer evenwicht weten te creëren tussen werk en privé.

Liza, bedankt voor het luisteren naar alle ups en downs en natuurlijk omdat je gewoon een lieve vriendin bent. Heleen en Ruth, omdat jullie al zó lang mijn vriendinnen zijn. Jutta, omdat ik, weet dat er nog extremere P's bestaan, nu ik op het allerlaatste moment dit dankwoord aan het schrijven ben.

Papa en mama, gewoon omdat jullie de liefste papa en mama zijn. Hanne, omdat je altijd voor me klaar staat en Gerard omdat je altijd met Hanne mee gaat. Emma, lief klein nichtje omdat jij ons allemaal gelukkig maakt.

Rogier, liefste, je maakt me elke dag weer blij. Je bent een bijzondere, maar wat is het leven leuk met jou!

